

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Corrado Et Petro quondam filiis Malabrancae.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20006

CORRADO ET PETRO
quondam filiis Malabranca.

FAVENTIN. EPISCOPO.

Epist. 325.
Puella ante an-
num septimum
sponsalia con-
trahere non po-
test.
Cap. Ad dissol-
vedum. De des-
ponsatione im-
puberum.

AD dissolvendum quod factum fue-
rat inter Iohannem filium nobi-
lis viri Leonis de Monumento & S. fi-
liam quondam Matthæi de Fortebrachio
super matrimonio contrahendo, in no-
stra & fratrum nostrorum præsentia fuit
ex parte vestra propositum, quod cum
dicta puella nondum ad septennium per-
venisset, cum ipsa nec matrimonium
contrahi nec sponsalia potuere. De-
fuit etiam consanguineorum assensus,
qui præcipue sunt in talibus requirendi.
Quod & si ætas sufficiens extitisset, &
consanguineorum intervenisset assen-
sus, personæ tamen non sunt legitimæ ad
matrimonium contrahendum, linea con-
sanguinitatis obstante. Accusatione ve-
rò super consanguinitate proposita, &
tam ex parte juvenis quàm ex parte puel-
læ consanguinitatis gradibus computa-
tis, cum eam velletis idoneis testibus
comprobare, præfatus Leo multas excep-
tiones proposuit, per quas nitebatur
vos ab accusatione multipliciter remo-
vere. Cumque super exceptionibus ip-
sis fuisset utrinque diutius disceptatum,
auditis & intellectis quæcunque fuerunt
hinc inde proposita, de consilio fratrum
nostrorum interloquendo pronuntiavi-
mus inter dictos juvenem & puellam nec
matrimonium nec sponsalia fuisse con-
tracta, cum constet puellam nondum
ad septennium pervenisse. Quocirca nec
accusatio locum habebat, cum non esset
quod posset legitimè accusari, denun-
tari tamen poterat consanguinitas, ut
interdiceretur matrimonium contrahē-
dum. Ad denuntiationem ergo legitimè
comprobandam festum omnium sancto-
rum proximò venturum pro termino af-
signamus; salvis exceptionibus non so-
lum propositis, sed etiam proponendis.
Ne verò quicquam interim in puellam
* carnaliter attentetur, auctoritate apo-
stol. firmiter interdiximus ut in ipso ne-
gotio de novo non procedatur ulterius,
donec vel à denuntiatione cessetur, vel
denuntiatione probata, ordine judicia-
rio procedatur. Quòd si contra interdi-
ctum nostrum in præjudicium ipsius
quicquam fuerit attentatum, illud irri-
tum esse decernimus, & viribus omnino
carere.

SAcra docente scriptura didicimus,
ut quod Deus conjunxit, homo
non separet. Duplex est autem conjun-
ctio conjugalis, una secundum carnem,
quæ carnalis dicitur, altera secundum
spiritum, quæ spiritualis non incongruè
appellatur. Vtramque designat Aposto-
lus: qui verbum illud exponens, *Propter
hoc relinquet homo patrem & matrem, &
adheret uxori suæ, & erunt duo in carne
una*, consequenter adjunxit, *Hoc autem
dico magnum sacramentum in Christo & in
Ecclesia*. Nam carnalis conjunctio, quæ
est inter virum & legitimam feminam,
sacramentum est spiritualis conjunctio-
nis quæ consistit inter Christum & san-
ctam Ecclesiam. Conjunctio carnalis hoc
efficit ut sint duo in una carne, secun-
dum illud quod Veritas ait: *Itaque jam
non sunt duo, sed una caro*. Conjunctio ve-
rò spiritualis id efficit ut sint duo in uno
spiritu, secundum illud quod dicit Apo-
stolus: *Qui adheret Deo, unus spiritus est
cum eo*. Vtrique autem, carnali scilicet
& spirituali conjunctio, competit quod
superius est præmissum: *Quod Deus con-
junct, homo non separet*: ut nec liceat
homini carnali matrimonio legitimè co-
pulos dividere, nec spirituali conjugio
canonicè vinctos, ut Episcopum & suam
Ecclesiam, separare. Licet autem videri
posset ex his quòd Summus Pontifex
spirituale matrimonium, Episcopi scili-
cet & Ecclesia, separare non possit, cum
tamen ex consuetudine, quæ est optima
legum interpres, & sacris canonibus ha-
beat quòd per cessionem, depositionem,
& translationem, quæ soli sunt se-
di apost. reservata, super hoc plenam ha-
beat potestatem, sanè intelligentibus
id, nullum dubitationis scrupulum gene-
rabit; cum non humana sed divina fiat
auctoritate quod in hac parte per Sum-
mum Pontificem adimpletur, qui nō ho-
minis puri, sed veri Dei verè Vicarius ap-
pellatur. Nam quamvis simus Apostolo-
rum principis successores, non tamen
ejus aut alicujus Apostoli vel hominis sed
ipsius sumus Vicarij Iesu Christi. Vnde
quos Deus spirituali conjunctioe liga-
vit, non homo, quia non Vicarius homi-
nis, sed Deus, quia Dei Vicarius, sepa-
rat, cum Episcopos à suis sedibus per eo-
rum cessionem, depositionem, & trans-
lationem aliquando removemus. Quæ

Epist. 326.
Licentiam in-
dulget trāscun-
di ad Ecclesiam
Papiensem.

* Hac vox deest
in Tertio Colle-
gione, verò.